

Cecilias pojkar Simon, Sixten och Sebastian.

Kära Vänner!

Det har gått ett år och vi har blivit märkbart äldre. Annika har allt svårare med närminnet. Men ofta har vi fortfarande riktigt trevligt när vi pratar om minnen från förr. Jag har fått mer ont i mina knän, fot och handlederna krånglar.

Nu får vi njuta av att barnbarnen är unga, friska och gärna kommer och hälsar på. I våras ordnade Simon en resa till Japan med några kamrater. Något sådant fanns inte på kartan när vi var i den åldern.

Strax före jul firade vi Anders 50 årsdag. Han kom med familjen och bjöd på japansk middag hos oss.

Jag känner mig som barn på nytt när jag fått haklapp och behöver äta med sked. Som väl är erbjuder hemtjänsten mig på tre turer i veckan till badets rehabassäng. Efter en stund i bastun har jag mjukat upp lederna så att jag ibland kan simma 200m. Badet är en livlina.

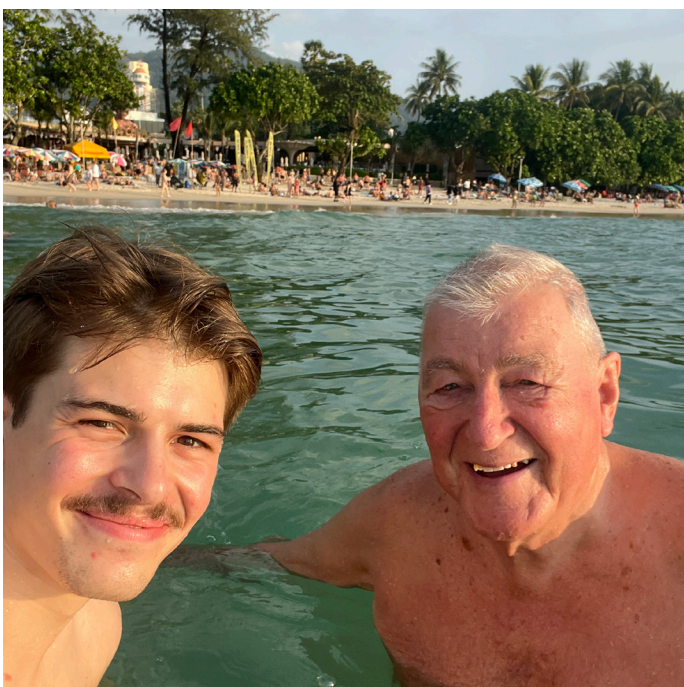
Årete stora händelse var att Annika fick kontakt med en läkare på MAS som sa att han kunde operera hennes fötter. Cecilia bidrog till att finna honom. Efter att haft riktigt ont i fötterna under många år och valsat runt bland olika sjukhus fick hon kontakt med en läkare som i början av hösten opererade Annikas båda fötter med fantastiskt resultat. Annika har nu inga smärtor! Det har varit en lång rehabilitering som ska vara avslutad till nyår.

I november gjorde jag ännu en resa till Phuket i Thailand där jag fick sällskap av vårt äldsta barnbarn Sebastian. Det var en fantastisk resa. Innan resan funderade jag över om det skulle bli min sista resa så långt bort, men det blev mycket bättre än jag hoppats trots oväder och inställda flyg. Från andra dagen kände jag inga smärtor och kunde gå långa sträckor (flera kilometer stället för 100 m) och bada i Indiska oceanen med Sebastians hjälp. Vågorna var så kraftiga att jag var rädd att hamna i deras våld, men Sebastian hade ett säkert grepp om mig. Jag njöt och mindes hur roligt det var att dyka genom de krafiga vågtopparna i Skeppskroken. Nu försökte jag hoppa över dem och lyckades oftast. Resan gav mersmak.

Det var både mycket trevligt och lärorikt att vara med Sebastian. När jag såg hur han använde mobilen blev jag smittad och ville lära mig något nytt. Det var också fantastiskt att få lära hur en ungdom tänker i dag. Jag insåg tidigt att jag skulle behöva hjälp i Thailand, efter barnens tjat om att jag inte borde resa ensam. Jag undersökte hur jag skulle annonsera efter någon som kunde hjälpa mig innan Sebastian erbjöd sin hjälp. Han förklarade att dagens ungdommar inte läser tidningar utan använder helt andra kontaktkanaler och visade hur jag borde göra. Han lyckades också hitta egna kontakter. Resan gav mersmak. Un-

Anders fyller 50 år här med Emma och Klara.

Sebastian och Bengt badar i Oceanen.

Välkommen till Bengt Kjollerströms plats på webben!

Här kan du hitta

Om Bengt och släkten

Julbrev från Annika och Bengt 2025 <https://kj2.se/Julbrev.pdf>

Bengts memoarer *Mitt liv som det blev* 2025 <https://kj2.se/Mittliv/Mittliv.pdf> (Det är en stor fil, varför det kan ta lite tid!)

Webbplatsen Vårarötter <https://kj2.se/kjm/start/> <https://kj2.se/kjm/start/>

Om Filkesboda

Boken om Filkehusen Hur ett gammalt torp förvandlades till en fritidsby med tio året runt hus med alla moderna bekvämligheter, 2024

<https://kj2.se/Filkehusen/BokFilkehusen.pdf> (Det är en stor fil, varför det kan ta lite tid!)

webbplatsen Filkehusen 2020 <https://kj2.se/Filkehusen3>

Mina distansutbildningar i släktforskning

Kom igång med Disgen Distansutbildning - Kom igång med Disgen 2016 <https://kj2.se/distans>

Gör en släktbok Att göra en modern släktbok för CD och webb med Disgen <https://www.kj2.se/distans/pdf/Modernslaktbok2.pdf>

Förslag till föreningen Dis Dis Notiser – multimedia <https://kj2.se/disnotiser/>

Förslag till föreningen Dis Dis Notiser – multimedia <https://kj2.se/disnotiser/> <https://kj2.se/Filkehusen>

Resultaten av mitt arbete som författare finns på webbplatsen <https://kj2.se>. Där kan du läsa mer.

På den tiden såg vi bättre ut.

der flera år har jag funderat över hur ungdomen i dag tänker och hur samhället kommer att se ut när de tar makten. De har ju vuxit upp i en värld som är så skild från min egen uppväxt. Vad får det för konsekvenser? Kan de lösa miljöförstörelsen och hindra alla krigen?

Under året har jag varit flitig med författandet och blivit färdig (?) med mina memoarer. Jag har också försökt uppdatera min släktbok om våra familjer. Du kan läsa mer om mitt författande på webben. Allt finns på <http://kj2.se>.

Nu har jag också fått ett mycket spännande uppdrag att göra en distansutbildning för utbildarna inom föreningen Datorhjälp för släktforskare. Jag känner att här kan jag utnyttja många lärdomar från min långa erfarenhet som lärare. I går tittade vi på Snillen spekulerar där man bland annat pratade om utbildning. Det var det som de skulle satsa på om de fick obegränsade anslag. Det sas att i skolan behövde man satsa mycket mer på att uppmuntra de ungas kreativitet och låta dem få upptäcka något nytt. Jag tror att jag vet varför motståndet är så stort. Lärarna känner sig oroade och hotade när de inte är bäst i klassen. Pristagarnas egen tid i skolan var inte den bästa.

När vi i somras försökte flytta hemtjänsten till Filkesboda tröttnade jag på Hemtjänsten från Kristianstad. De förklarade att jag inte kunde få hjälp med simning och vattengympa. "De hade inga tjänstbadbyxor!" Så det var omöjligt. (De som följer mig i Lund tycker att det är fantastiskt att få bada på betald arbetstid.) Allt nog vi anställde en person från hemtjänsten i Olofström som ville förbättra inkomsterna. Det var en stor upplevelse och vi fick den bästa hjälp. Tack Anders som fixade det! Vår förening i Filkesboda skrev förra hösten till regeringen om att vårt lilla område skulle få flytta från Kristianstads kommun till Olofströms. Det har vi nu fått avslag på med motiveringen att det skulle vara alltför kostsamt. Att resorna från Kristianstad till oss var långa och dessutom gick mer än en mil genom Blekinge vägde lätt.

Under en del av sommaren kom även Arda som hjälpt oss en hel del under de senaste tio åren. Han går nu på fjärde året av läkarutbildningen i Polen.

Under året har vi förlitat oss tungt på Birgitta, som kommer och hjälper oss flera gånger i veckan.

I år firar vi jul hos Birgitta med Cecilia och pojkarna Sebastian, Simon och Sixten.

Vi önskar er alla en God Jul och ett Gott Nytt 2026!

Många kramar från Annika och Bengt